

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

THE DEVELOPMENT OF LEARNING ACTIVITIES IN ENGLISH FOR PRATOM SUKSA V STUDENTS USING THE COMMUNICATIVE APPROACH

รัตนี คงน้อย (Rattanee Khongnoi)*
ดร.สถาพร ชันโต (Sathaporn Khanto)**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและศึกษา ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษได้ใช้วิธีสอนตามแนว การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนห้วยเม็กราษฎร์นุกูล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 จำนวน 25 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 15 แผน แบบบันทึกพฤติกรรมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครู แบบบันทึกพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน แบบแสดง ความคิดเห็นของนักเรียน แบบทดสอบย่อยท้ายวงจร และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลการวิจัยพบว่า

1. การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ 1) ชี้นำเสนอเนื้อหาให้นักเรียนได้เรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ ควบคู่ไปกับการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษา ครูนำเสนอบริบทหรือสถานการณ์โดยใช้สื่อการเรียนรู้ได้แก่ สื่อที่เป็นของจริง รูปภาพ บัตรคำศัพท์ แถบบันทึกเสียง 2) ชี้นำนักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษา จากนั้นให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเพื่อเป็นการฝึกทักษะทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง พูด อ่าน และเขียน 3) ชี้นำภาษาไปใช้เพื่อการสื่อสาร นักเรียนได้ทดลองใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ด้วยตนเองจากกลวิธีสอนที่นำเข้ามาใช้คือ เกม ทางภาษา การแสดงบทบาทสมมติและ The Information Gap Principle

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนห้วยเม็กราษฎร์นุกูล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 โดยใช้วิธีสอนตามแนว การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร พบว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่าเกณฑ์ของโรงเรียนที่กำหนดไว้เป็นร้อยละของ

คำสำคัญ : การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้, วิธีการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

Keywords : The development of Learning Activities, the Communicative Approach

* นักศึกษาลัทธิศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

คะแนน
เกณฑ์

ภาษา
สามา
นักเรียน

5 stu
perfor
The te
Huair

2) the
behav
and f

Comm
resear

with
langu
authe
Englis
works
stude
role-p

deter
which

that tl
classr
activit

คะแนนเต็ม คือ คิดเป็นร้อยละ 73.06 และ มีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ดังกล่าวคิดเป็นร้อยละ 88.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 70

3. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร พบว่า นักเรียนมีความสนุกสนาน มีความมั่นใจในตนเองและกล้าแสดงออก รู้สึกภาคภูมิใจที่สามารถฟัง พูด อ่านและเขียนภาษาอังกฤษได้ นอกจากนี้การทำงานเป็นคู่และการทำกิจกรรมเป็นกลุ่มยังช่วยให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนมากขึ้น ส่งผลให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to develop a learning activities in English for Pratom Suksa 5 students using the Communicative Approach, 2) to enable the students to reach higher English performance, and 3) to study opinions of students who study English using the Communicative Approach. The target group consisted of 25 primary Grade 5 students in the first semester of academic year 2008 from Huaimekratnukoon school under the Office of Kalasin Educational Service Area 2.

The research tools were classified into 3 types : 1) the experimental which were : 15 lesson plans, 2) the reflecting tools which were a teacher's note on teaching behavior, a student's note on learning behavior, a student's note on opinions of learning activities in English using the Communicative Approach and formative test, 3) a summative evaluation tool which was the English achievement test.

This research model was an action research to develop learning activities in English using the Communicative Approach. Data collection were analyzed critically at the end of each cycle by the researcher and research assistant in order to improve learning activities on the next research cycle.

The research findings could be summarized as follow :

1. This research developed learning activities in English using the Communicative Approach with 3 steps : 1) presentation, students were learned about word meanings and how to use suitable language with context and situations, teacher presented context or situations by the materials such as : authentic materials, pictures, vocabulary cards and tape records, 2) practice, students were practiced English language skills by practicing in groups and working in pairs. After that they did activities and worksheets in order to practice all of 4 skills, listening, speaking, reading and writing, 3) production, students used English language in many situations from teaching techniques including : games, role-playing and the Information Gap Principle.

2. An achievements in English language skills

It was found that students' achievement was 73.06 percent in average which was higher than the determined mastery learning criterion at 70 percent and 88.00 percent of the students passed this criteria which was higher than the expected student criterion of 70 percentage.

3. Opinions of students who study English using the Communicative Approach It was found that they enjoyed studying. They had much more confidence and dared to speak and act in front of the classroom. They were so proud that they can listen, speak, read and write English And group working activities also enabled them to improve their relationship.

1. บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา -

ในสังคมโลกปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและจำเป็น เป็นเครื่องมือ ที่ใช้ในการติดต่อ สื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ และการประกอบอาชีพ ภาษาเป็นเครื่องมือ ของการสื่อสารของมนุษย์ที่เชื่อมโยงสัมพันธ์กับสังคมและวัฒนธรรม การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศอื่นๆ เพิ่มเติมจากภาษาแม่ จะช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น ได้เรียนรู้และเข้าใจ ความแตกต่างของภาษา การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง และวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และสามารถสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้อย่างเหมาะสมรวมทั้งช่วยให้ผู้เรียนเข้าถึง องค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขวางขึ้น และมีวิสัยทัศน์ ในการดำเนินชีวิต

กระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานทางด้านการศึกษาของประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับการสอน วิชาภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง แต่จากการวัดและ ประเมินผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษ ตั้งแต่ปี 2539 และ ทุกปีการศึกษาทั้งในอดีตและปัจจุบัน พบว่า นักเรียน ประถมศึกษาส่วนใหญ่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษไม่เป็นที่น่าพอใจ โดยเฉพาะสมรรถภาพ ในการใช้ภาษา ในด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน (กรมวิชาการ, 2539) นอกจากนี้ยังพบว่า การเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ ยังไม่สามารถที่จะทำให้ผู้เรียนใช้ภาษา อังกฤษในการติดต่อสื่อสารและการค้นคว้าหาความรู้จาก แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายในยุคสารสนเทศได้ (กรม วิชาการ, 2544)

จากการศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ของโรงเรียนห้วยเม็กราษฎร์นุกูล พบว่า สารที่มีคะแนน ผลสัมฤทธิ์ต่ำคือ สารที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเน้น ให้ผู้เรียนเข้าใจกระบวนการฟังและอ่าน สามารถตีความ จากเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ มีทักษะในการ สื่อสารทางภาษาแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และผู้เรียน เข้าใจกระบวนการพูดและเขียน สื่อสารข้อมูล ความคิด รวบรวมและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ ได้

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำแนวทางการจัด กิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมาใช้ ในการพัฒนาความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนให้ดีขึ้นรวมทั้งสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ ให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริงในชีวิตประจำวัน จึงได้ ทำการวิจัยเรื่อง “การพัฒนากิจกรรม การเรียนรู้วิชา ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้ วิธีสอน ตามแนวการสอนภาษาเพื่อ การสื่อสาร” เพื่อเป็น แนวทางในการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (วิชาภาษาอังกฤษ) แก่ครู ผู้สอนเพื่อนำไปใช้ได้อย่างสร้างสรรค์ และเพื่อพัฒนา ผลสัมฤทธิ์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้วิชา ภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน ห้วยเม็กราษฎร์นุกูล โดยใช้วิธีสอนตามแนวการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสาร

2.2 เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน ห้วยเม็กราษฎร์นุกูล โดยใช้วิธีสอนตามแนวการสอนภาษา เพื่อการสื่อสาร

2.3 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนห้วยเม็กราษฎร์นุกูลที่เรียน วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนตามแนวการสอนภาษา เพื่อการสื่อสาร

3. คำถามการวิจัย

3.1 การพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษา ภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน ห้วยเม็กราษฎร์นุกูล โดยใช้วิธีสอนตามแนวการสอนภาษา เพื่อการสื่อสารทำให้นักเรียน มีความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษสื่อสารควรเป็นอย่างไร

3.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน ห้วยเม็ก ราษฎร์นุกูล โดยใช้วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อ การสื่อสารมีผู้สอบผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม หรือไม่และมีจำนวนเท่าใด

ปีที่ 51
โดยใ
ในระ

4. วิธี

(Acti
การวิ
Me 1
4 ชั
ชั้นป
และช
เป้าห
ปีที่ 5
จำนวน
ด้วย

ภาษา

ได้แก่
ครู
แบบ
ย่อยที่

ได้แก่
30 ข้อ

5. การ

ดำเนิน
การวิ
เชิงปริ

พฤติกร
พฤติกร
ของนัก

- 3.3 ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 5 โรงเรียนห้วยเม็กราษฎร์นุกูลที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ
โดยใช้วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับใด

4. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) โดยการนำหลักการและขั้นตอนของการวิจัยเชิงปฏิบัติการตามแนวคิดของ Kemmis และ Mc Taggart ได้เสนอแนวทางในการดำเนินการวิจัยมี 4-ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ขั้นวางแผน (Plan) ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติการ (Act) ขั้นที่ 3 ขั้นสังเกตการณ์ (Observe) และขั้นที่ 4 ขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflect) กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนห้วยเม็กราษฎร์นุกูล จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 25 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ประกอบด้วย

4.1 แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร จำนวน 15 แผน

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการสะท้อนผลการปฏิบัติ ได้แก่ แบบบันทึกพฤติกรรมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครู แบบบันทึกพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน แบบแสดงความคิดเห็นของนักเรียน และแบบทดสอบย่อยท้ายวงจร

4.3 เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 30 ข้อ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลระหว่างดำเนินการปฏิบัติการวิจัยและหลังจากสิ้นสุด การปฏิบัติการวิจัย โดยนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณดังนี้

5.1 ข้อมูลเชิงคุณภาพ ได้จากแบบบันทึกพฤติกรรมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครู แบบบันทึกพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน แบบแสดงความคิดเห็นของนักเรียน และแบบทดสอบย่อยท้ายวงจร โดยผู้วิจัย

และผู้ช่วยวิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา เพื่อประเมินสภาพที่เกิดขึ้นว่าดีหรือไม่อย่างไร และใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น โดยนำเสนอ ผลที่ได้ในรูปแบบของความเรียง

5.2 ข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้สถิติพื้นฐานคือ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย การหาค่าร้อยละได้จากการนำคะแนนการทำแบบทดสอบท้ายวงจรแต่ละครั้ง มาหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ เพื่อดูพัฒนาการความก้าวหน้าของนักเรียนแต่ละคน แต่จะไม่นำมาสรุปเป็นผลการวิจัย และเมื่อสิ้นสุดการวิจัย ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบแสดงความคิดเห็นของนักเรียน จากนั้นนำมาหาค่าเฉลี่ย เพื่อทราบ ผลการประเมินประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

6. สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า

6.1 การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นนำเสนอเนื้อหา นักเรียนได้เรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ ควบคู่ไปกับการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษา ครูนำเสนอบริบทหรือสถานการณ์โดยใช้สื่อการเรียนรู้ ได้แก่ สื่อที่เป็นของจริง รูปภาพ บัตรคำศัพท์ แถบบันทึกเสียง 2) ขั้นฝึก นักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษาที่ได้เรียนรู้โดยฝึกเป็นกลุ่ม จากนั้นฝึกเป็นคู่ จากนั้นให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดและใบงานเพื่อเป็นการฝึกทักษะทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง พูด อ่าน และเขียน 3) ขั้นนำภาษาไปใช้เพื่อการสื่อสาร นักเรียนได้ทดลองใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ด้วยตนเองจากกลวิธีสอนที่นำเข้ามาใช้คือ เกมทางภาษา การแสดงบทบาทสมมติและ กิจกรรมการเกิดช่องว่างทางด้านข้อมูล (The Information Gap Principle)

6.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนห้วยเม็ก

ราชภัฏธนบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภาคเหนือ เขต 2 โดยใช้วิธีสอนตาม แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ สูงกว่าเกณฑ์ของโรงเรียนที่กำหนดไว้เป็นร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม คือ คิดเป็นร้อยละ 73.06 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ดังกล่าว คิดเป็นร้อยละ 88.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ ที่กำหนดไว้ร้อยละ 70

6.3 ความคิดเห็นของนักเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนักเรียน พบว่า นักเรียนมีความสนุกสนาน มีความมั่นใจในตนเองและกล้าแสดงออกรู้สึกภาคภูมิใจที่สามารถฟัง พูด อ่านและเขียนภาษาอังกฤษได้ นอกจากนี้การทำงานเป็นคู่และการทำกิจกรรมเป็นกลุ่มยังช่วยให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนมากขึ้น ส่งผลให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

7. การอภิปรายผล

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) สามารถอภิปรายผลดังนี้

7.1 ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ในแต่ละวงจรปฏิบัติการได้มีการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้และปรับปรุงการเรียนรู้โดยการประเมินผลการจัดกิจกรรมแต่ละแผนการเรียนรู้อย่างหลากหลาย ทั้งจากการสังเกต การตรวจผลงาน การสัมภาษณ์ผู้เรียน แล้วนำผลการประเมินนั้นมาปรับปรุงและพัฒนาการเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้ต่อไป นักเรียนนำผลการประเมินผลงานของตนเองไปใช้ในการพัฒนาตนเองด้วย ซึ่งสอดคล้องกับการวัดและประเมินผลของกรมวิชาการ (2544) ที่กล่าวว่า “ครูควรมีการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างต่อเนื่องควบคู่ไปกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนทราบระดับความสามารถของตนเองและ

ข้อบกพร่องของตนเองเพื่อนำไปพัฒนาผลการเรียนรู้ของตนเองให้ดีขึ้น” นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้นำผลจากการประเมินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไปวางแผนในการพัฒนากิจกรรมในแผนการเรียนรู้ต่อไปเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน

1) ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 โดยใช้วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร วงจรปฏิบัติการที่ 1 พบว่า โดยรวมนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 69.40 มีนักเรียนผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 70 ขึ้นไปจำนวน 21 คน เป็นร้อยละ 84.00 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด 25 คน

ผลการวิจัยเชิงปฏิบัติการในวงจรที่ 1 พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ ที่กำหนดเมื่อวิเคราะห์จากการตรวจการประเมินผลงานและการบันทึกผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการสัมภาษณ์นักเรียนพบว่า เป็นเพราะยังอยู่ในขั้นต้นของการเรียนรู้ยังไม่คุ้นเคยกับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ครูเร่งเวลาการสอนในแต่ละชั่วโมงจนเกินไป ทำให้นักเรียนมีเวลาในการฝึกแต่ละทักษะน้อย จากการวิเคราะห์ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยพบว่า ทักษะที่ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 70 มี 2 ทักษะคือ ทักษะการฟังและทักษะการพูด คือ 72.00 และ 71.20 ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากว่าในกิจกรรมขั้นการฝึกและขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นเน้นการฝึกทักษะการฟัง-พูด มากกว่าทักษะอื่น โดยให้นักเรียนได้ฝึกสนทนาโต้ตอบเป็นกลุ่มและเป็นคู่ และใช้กิจกรรมที่หลากหลาย เช่น เกม บทบาทสมมติและกิจกรรมการเกิดช่องว่างระหว่างข้อมูล (The Information Gap Principle) เพื่อให้นักเรียนเกิดความคุ้นเคยและชำนาญ ซึ่งสอดคล้องกับ Finnocchiaro และ Brumfit (1983 อ้างถึงใน สมิตรา อังวัฒนกุล, 2537) ที่ว่าการสอนทักษะการพูดเป็นทักษะที่ต้องได้รับการฝึกฝนไปพร้อมกับทักษะการฟัง การที่จะสามารถพูดได้ดีจะต้องมีการเลียนเสียงและออกเสียง ให้ถูกต้อง และนอกจากนี้การเรียนรู้ในชั้นเรียนยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ได้ดีขึ้น ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับกิจกรรมที่หลากหลายและกำหนดสถานการณ์ของการสนทนา

ที่สาม
ค่าเฉลี่ย
และ
ตาม
และ
และ
จะคู่กัน
ไม่ได้
ทักษะ
ทักษะ

นักเรียน
ผ่าน
เป็นร้อยละ
จะเห็น
คะแนน
ผู้วิจัย
ประเมิน
นอกจาก
นำผล
ทำให้

นักเรียน
ผ่าน
เป็นร้อยละ
พบว่า
การสื่อสาร
อ่าน

ของนักเรียน
ผลการ
การพัฒนา
การสื่อสาร
กับการ

วิธีสอน

ที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ด้วย ส่วนทักษะที่มีค่าเฉลี่ยร้อยละต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ ทักษะการอ่านและเขียน โดยมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 68.00 และ 66.40 ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่านและการเขียนน้อย ในบางแผนการฝึกทักษะการเขียนและฝึกแบบ ให้เขียนบทสนทนาเป็นคู่ นักเรียนที่เรียนเก่งจะคู่กับนักเรียนที่เรียนอ่อน จึงทำให้นักเรียนที่เรียนอ่อนไม่ได้รับการฝึกฝนเท่าที่ควร ส่วนทักษะการเขียนเป็นทักษะที่มีคะแนนต่ำที่สุดทั้งนี้เนื่องจากทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ย่างยากซับซ้อนที่สุด (ประนอม สุรัสวดี, 2531)

2) วงจรปฏิบัติการที่ 2 พบว่า โดยรวม นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ 70.08 มีนักเรียนผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 70 ขึ้นไปจำนวน 22 คน เป็นร้อยละ 88.00 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด 25 คน จะเห็นได้ว่าในวงจรปฏิบัติการวิจัยที่ 2 นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจากวงจรที่ 1 ซึ่งน่าจะเป็นเพราะผู้วิจัยได้วางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีการประเมินผลการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ทราบถึงพัฒนาการ นอกจากนี้ยังมีการสะท้อนผลจากผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยเพื่อนำผลที่ได้ไปปรับปรุงและพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้จนทำให้นักเรียนเรียนรู้ได้ดีขึ้น

3) วงจรปฏิบัติการที่ 3 พบว่า โดยรวม นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 73.80 มีนักเรียนผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 70 ขึ้นไปจำนวน 23 คน เป็นร้อยละ 92.00 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด 25 คน พบว่านักเรียนมีพัฒนาการในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ดีขึ้น สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการฟัง พูด อ่าน และเขียนได้อย่างคล่องแคล่วเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

7.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า โดยรวม นักเรียนได้คะแนนผลสัมฤทธิ์เฉลี่ยร้อยละ 73.06 จากผลการวิเคราะห์ดังกล่าวข้างต้น อาจเป็นผลเนื่องมาจากการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อ การสื่อสาร ผู้วิจัยได้มีข้อค้นพบเกี่ยวกับการศึกษาดังกล่าวโดยแบ่งเป็น 2 ประเด็น ดังนี้

1) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ตาม

ขั้นตอน โดยมีลักษณะการจัดกิจกรรมตามขั้นตอนการสอน ดังนี้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ใช้การสนทนาพูดคุยระหว่างผู้สอนและนักเรียน ใช้เกม เพลง เพื่อเป็นการทบทวนความรู้เดิมและแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ ขั้นนำเสนอเนื้อหา เป็นการนำเนื้อหาที่อยู่ใกล้ตัวของนักเรียน โดยใช้สื่อที่เป็นของ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนรู้ สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างแท้จริง ขั้นการฝึกใช้การฝึกแบบควบคุม เช่น การฝึกพูดสนทนา ใช้การฝึกเป็นกลุ่ม เป็นคู่ โดยครูเป็นผู้กำหนดสถานการณ์มาให้ ฝึกพูดจากภาพ นอกจากนี้ยังมีการฝึกอ่านคำศัพท์ ประโยค และการเขียนบทสนทนา ไปพร้อมๆ กันด้วย ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร นำกลวิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมาใช้ เช่น เกม บทบาทสมมุติ กิจกรรม การเกิดช่องว่างระหว่างข้อมูล (The Information Gap Principle) ซึ่งการนำกิจกรรมเหล่านี้มาใช้จะช่วยดึงดูดความสนใจของนักเรียน ให้อยากทำกิจกรรม เกิดความสนุกสนานและเกิดการเรียนรู้ไปพร้อมๆ กัน ส่งผลให้นักเรียน มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงขึ้น สอดคล้องกับ ทรงสิทธิ์ ทองจรัส (2544) ได้ศึกษาถึงการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้เกม พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้เกม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่าเกณฑ์ความรู้ที่กำหนดไว้ ส่วนการใช้กิจกรรม The Information Gap Principle เป็นการฝึกการใช้ภาษาครบทั้ง 4 ทักษะที่ส่งผลให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับ รัตติยา ภูมิสายคร (2540) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้หลักการจัดกิจกรรมการเกิดช่องว่างระหว่างข้อมูล (The Information Gap Principle) ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้หลักการจัดกิจกรรมการเกิดช่องว่างระหว่างข้อมูล (The Information Gap

Principle) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือ เห็นได้ว่าการจัด กิจกรรม การเกิดช่องว่างระหว่างข้อมูลช่วยให้นักเรียน ได้รับการฝึกใช้ภาษาตามสถานการณ์จริง โดยได้ฝึกครบ ทั้ง 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนจึง ส่งผลนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สูงขึ้นและนักเรียนยังเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และกิจกรรมบทบาทสมมุติยังช่วยให้นักเรียนได้ ฝึกทักษะการฟังและการพูดได้ดี สอดคล้อง สุกัญญา ศิลปะระสารท (2544) ได้ศึกษาถึงการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลัง การทดลองเพิ่มขึ้น

2) ด้านผู้เรียนพบว่า นักเรียนมีความ สนุกสนานในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีความสนใจ และมีความพึงพอใจในการร่วมกิจกรรม นักเรียนชอบ กิจกรรมที่ครูนำมาสอน เพราะ มีความหลากหลาย ทำให้ มีความกล้าแสดงออกในการทำกิจกรรมหน้าชั้นเรียน ในการทำกิจกรรมร่วมกันกับเพื่อนไม่ว่าจะเป็นกลุ่มหรือ เป็นคู่ พบว่า นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกัน ส่งเสริม ให้บรรยากาศในชั้นเรียนดีขึ้น

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ก่อนที่จะนำวิธีสอนตามแนวการสอนภาษา เพื่อการสื่อสารไปใช้ในการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ ครูผู้สอนควรได้ศึกษาทฤษฎี หลักการ และแนวคิดของ วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ตลอดจน ข้อดีและข้อจำกัดให้เข้าใจเป็นอย่างดีเสียก่อนโดยเฉพาะ การวางแผน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูผู้สอนควร สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ จัดเตรียมสื่อการเรียนรู้ให้ พร้อมเสียก่อน กำหนดเวลาในการสอนและการวัดผล ประเมินผลให้ชัดเจน

8.2 ควรคิดหากิจกรรมที่แปลกใหม่และดึงดูด ความสนใจของผู้เรียน ไม่ควรใช้กิจกรรม ซ้ำแบบเดิม บ่อยๆ

8.3 ต้องให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม อย่างทั่วถึง ทั้งนักเรียนที่เรียนเก่ง นักเรียน ที่เรียน ปานกลาง และนักเรียนที่เรียนอ่อน จัดกลุ่มคละความ สามารถกัน เพื่อให้นักเรียนเกิดความเสมอภาค และ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เกิดการเรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่น

8.4 ในการทำกิจกรรมเป็นคู่ ควรจัดให้นักเรียน ที่เรียนเก่งคู่กับนักเรียนที่เรียนอ่อนเพื่อให้นักเรียนที่เรียน เก่งช่วยฝึกให้นักเรียนที่เรียนอ่อนมีพัฒนาการในด้านนี้ได้ ดีขึ้น ระหว่างการสอน ครูควรให้กำลังใจและเปิดโอกาส ให้นักเรียนที่เรียนอ่อนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม

8.5 ครูผู้สอนควรเป็นผู้คอยให้คำแนะนำใน ขั้นตอนการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเท่านั้น เพื่อให้นักเรียนได้ ฝึกใช้ภาษาด้วยตนเอง

9. เอก
กรมวิ

ทรงสิ

ระนอง

รัตติย

สุกัญญ

สุมิตร

9. เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2539). **หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2544). **สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- ทรงสิทธิ์ ทองจรัส. (2544). **การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้เกม**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ระนอม สุรัสวดี. (2531). **ภาษาอังกฤษกับเด็กไทยในระดับประถมศึกษา**. (โครงการวิทยาศาสตร์อุตสาหกรรม). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัตติยา ภูมิสายตร. (2540). **การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้หลักการจัดกิจกรรม The Information Gap Principle**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุกัญญา ศิลปะระสารท. (2544). **การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอกสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2537). **วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.